

הנחת הת' בלתי מוגה

בס"ד. ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ג.

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, ואמרו רז"ט כ"ל מקום שנאמר לי אינו זו לעולם לא בעוה"ז ולא בעוה"ב כו' בביתמ"ק מה הוא אומר ועשו לי מקדש. וצריך להבין מהי המקדש, היינו המשכן דאקרי מקדש היו בו שניונים, וכן המקדש שעשה שלמה והבית השני שניהם נחרבו, היינו דלא זו כלכד שהיו בהם שניונים, אלא שבטלו לגמרי לכאורה, ואיך נאמר דאינו זו לעולם. ומבאר זה כ"ק אדמו"ר הצ"צ באוה"ט, שמקדש העליון מחובר ממש למקדש התחתון, וכענין ירושלים הבנוי, כעיר שחוקרה לה יחידות, שירושלים של מעלה מחובר עם ירושלים של מטה, וזהו אינו זו לעולם, שמאיר גם מעלה ברוחניות מקדש העליון. אמנם לכאורה ענין זה שייך למקדש העליון ברוחניות, אבל מה זה שייך למקדש הגשמי ענין נאמר ועשו לי מקדש שאינו זו לעולם. וי"ל, שלכן מביא כ"ק אדמו"ר הצ"צ עוד ביאור עפ"י מש"נ, ואה"י, דהם למקדש מעט, וארז"ל 105, אלו בתי כנסיות ובהי מדרשות. היינו שבכל מקום, גם בזמן הגלות, הנה הבתי כנסיות ובהי מדרשות הם מקדש מעט שממש אינו זו לעולם. ויש להוסיף בזה, דזהו גם תוכן הענין דאינו זו מירושלים של מעלה, דמכיון שאינו זו מירושלים של מעלה לכן גם לא זו מירושלים ועל האבנים, נשאר גם הי' החורבן באופן דכתיבה 10 חמתו. על העצים ועל האבנים, נשאר גם הכיהמ"ק שלמטה, הבתי כנסיות ובהי מדרשות שהם מקדש מעט.

אמנם צריך להבין, מהו החידוש שבבנין המקדש שבו ישנה השראת השכינה, וזהו כתיבו את השמים ואת הארץ אני מלא, היינו שאלקותו ית' נמצא בכל מקום. ולא רק בחי' זו באלקות שאפשר לומר עפ"י התואר מלא, בחי' מלא כל עלמין, אלא גם בחי' אג"כ בחי' סוכ"ע, ולמעלה מזה, גם בחי' זו נמצאת בכל מקום, וא"כ מהו החידוש שבביתמ"ק. ואמרו אה"ל, שהמשכת אלקות צריך להיות ע"י עבודת האדם, עדיין אינו מובן מה שזה שייך לעושה לי מקדש דוקא. אך הענין הוא, כמבואר בארכה בתניא 13, דהחידוש דביתמ"ק הוא שהיה השראת השכינה בגלוי במקום מסוים, וכמו

- (1) פרשתנו כה, ח. (2) מדרש שמואל פי"ט. ויק"ר פי"ב, ב. (3) וראה גם סה"מ ה'תש"ח ע' 132. ובכ"מ. (4) עירובין ב, א. ועוד. (5) פרשתנו פי"ע א'תבד ואילך. א'תלה. ס"ע א'תמב ואילך. (6) ראה גם אוה"ת ויצא קעט, א ואילך. בשלח ע' תקסא ואילך. וש"נ. (6א) תוליד קכב, ג. (7) ראה תענית ה, א. ועוד. (8) שם ע' א'תמב. אוה"ת ש"ש ע' א'תמו. (9) יחזקאל יא, טו. (10) מגילה כט, א. (10א) איכ"ר פי"ד, יד. רש"י תוליד עט, א. תוס' קידושין לא, ב - ד"ה איסתייעא. ועוד. (11) ירמ"י כג, כד. (12) ראה תניא רפמ"א. תו"א בשלח טו, ד. לקו"ת שלח מה, א. ובכ"מ. (13) פני"א ואילך.

ועשו לי מקדש

חנמש חמתלכשות בגוף, הרי חנמש היא עצם פשוט הנמצא בכל אברי חנוף בשוח, דאותה חנמש היא המתלכשת בכל רמ"ח איברים ושם"ה גיידים, ואעפ"כ ברא הקב"ה את האדם באופן כזה, שמקום השראת חנמש בגלוי הוא במוח שבראש דוקא, ומשם נמשך החיות בכל מקום בגוף. וכ"ה גם במקדש, שבו השראת השכינה היא בגלוי, ומשם נמשך החיות בכל העולם. [אלא שכוזו יש ב' דעות (כמבואר במ"א 14), אם אומן גילוי השכינה במקדש הוא בדרך מעבר ומקף, או בדרך החלכשות ופנימית].

והנה ארז"ל 165 על הפסוק ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בחוכו לא נאמר אלא בחוכם, בחוך כאו"א מישראל. ומהו מובן, דענין זה שבמקדש, ישנו בבאו"א מישראל, וכן גם הפרטים שבמקדש. והענין הוא, כמבואר בכ"מ 166 (ובסה"מ צ' לאדמו"ר הצ"צ 17), דהנה [חמשכן נעשה מיריעות וקרשים (או יריעות וכלי המשכן), הנהגת דרך מקיפים ופנימיים. וכן הוא גם בעבודה כאו"א מישראל, הנהגת דרך כלל לעבודה בענינים פנימיים והעבודה בענינים מקיפים. וכמ"ש 18 עוטה אור כשמה נוטה שמים כיריעה, דיש בחי' שמים כיריעה, שהוא בחי' מקף מבחוץ, ויש בחי' עוטה אור, שענין האור הוא להאיר מבפנים, פנימיות. ובעבודה האדם העבודה בבחי' מקף ולבוש היא העבודה בקיום המצות, דהמצות הם כבושים כמבואר בתניא בחתלתו 19 שהם בבחי' לבוש ומקף. ובפרטיות יותר, יש במצות ב' בחי', בחי' מקף הקרוב ובחי' מקף הרחוק, כמבואר הענין בלקו"ת בסופו 20, שיש מצות שהם ע"פ טו"ד ויש מצות שהן למע' מטעם דעת. והעבודה בבחי' פנימיות היא ענין לימוד התורה. כמבואר בתניא שם שהתורה נק' מוין כמ"ש 21, וחורחך בחוך מעי. אב"ע 22 אעפ"כ כתיב עוטה אור כשמה, היינו שגם האור דחורה יש בו בחי' שלמה, בחי' מקף. והוא משום שיש ב' בחי' בחורה, נגלה דחורה ופנימיות החורה.

ועל ידי עשיית המקדש ברוחניות, העבודה בב' ענינים אלו, קיום

- (14) אוה"ת ויצא קעט, א ואילך. ביאורו" (לחצ"צ) ח"א ע' קג ואילך. סה"מ תר"ל ע' סג ואילך. לקו"ש ח"ט ע' 141 ואילך. (15) ר"ח שער האהבה פי"ו קרוב לחתלתו. של"ה ס"א, א. ר"א, א. ועוד. וראה לקו"ת נשא כ, ב. תו"א ויקהל פז, א. תו"ת פרשתנו פז, א. סה"מ תש"ח שם. ועוד. (16) ראה תו"א שם. סה"מ תקס"ה ח"א ע' שלט. אוה"ת (דלעיל ח"ע' 5) ע' א'תלא ואילך. א'תלו ואילך. יהל אור ע' שצה. ובכ"מ. (17) מצות בנין מקדש (פה, א). (18) תהלים קד, ב. (19) פי"ד. וראה גם אנה"ק ס"ג. ובכ"מ. (20) מז, ד ואילך. (21) תהלים מ, ט. (22) ראה גם סידור ג, ד. אוה"ת שם פי"א חלה ואילך (ובשוה"ג שם). סה"מ ח"ש"ה ע' 67 ואילך.

הנחת הת' בלתי מוגה

המצות ולמוד התורה, וזכים שיהי' וכן תעשו לדורותי²³, בבית עולמים
 דלע"ז שעליו נאמר²⁴ מקדש אד' כוננו ידד' כי גם המשכן לא עמד
 לעולם, וכן הכית שעשה שלמה, ודוקא המקדש דלעתיד שהוא מקדש
 אד' כוננו ידד' יהי' בית נצח, כמבואר בזהר²⁵, אבל הנתינת כח לזה
 היא מהמקדש שעשה משה, כמ"ש²⁶ וכן העשו לדורות כפרש"י.

ויהי רצון, שבקרב ממש יהי' בנין ביהמ"ק השלישי, כי לומדים
 ענין זה בתורה והתורה היא נצחית²⁶, ובפרט כשלומדים ענין
 זה בפרשת השבוע, וכידוע²⁷ פתגם אדמו"ר הוקן שצריך לחיות
 עם פרשת השבוע, הרי או יש נתינת כח מיוחדת שע"י החתמות
 בלימוד התורה וקיום המצות נזכה במהרה כימינו ממש לבנין בית
 המקדש השלישי בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דהמקדש
 הוא עומד מוכן למעלה²⁸, וברגע כמימרא ירד למטה, במהרה כימינו
 ממש.

*

(23) תרומה כה, ס. פרש"י עה"פ (מסנודין סו, ב. ועוד). (24) בשלח סו.
 ז. (25) ראה ח"ג רכא, א. אות"ת ש"ש ע' א'תקכה. (26) ראה תנאי רפי"ז.
 (27) "היום יום" - ב' חשוון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. (28) ראה ח"ג שם.
 מקומות שנמסנו בלקו"ש חח"י ע' 418.